

Ръководител

на

Основното Учение.

отдѣлъ на „читалище“

за учителитѣ, учителкитѣ, ученицитѣ и ученичкитѣ.

Учителски съборъ

въ

Доростоло-Червенската Епархия.

ДНЕВНИКЪ I.

Днесъ на 27 октомври 1874 стана първото засѣдане на учителския съборъ следъ черковния отпust въ метоха. То ся отвори чрѣзъ едно слово отъ Негово Високопрѣосвященство Митрополита Григорія, въ което той, следъ като исказа благородните си чувствования възбудени при виждането на толкози учители, събрали единствено съ мисаль да са съвѣтуватъ по кой начинъ съ успѣхъ да потикнатъ милия си народъ напредъ и да го извадятъ отъ тинята на невѣжеството; следъ като разви по твърдѣ искусенъ и хубавъ начинъ значеніето на основните училища за народите въобще, прѣмина къмъ цѣльта и голѣмата важность на подобните учителски събори по настъпилътъ присъствующи най голѣмото присъдрѣ и сериозностъ, изискани за рѣшенietо на задачата, която съборъ напълни земята

върху си, посъжътува ги да не гледатъ да приематъ за улучшенеето на народните училища сичко туй, щото е само по теория добро, но това, което отговаря на обстоятелствата, въ които ся намира народа ни, и на средствата, съ които той може да располага.

За да има по добъръ редъ въ заседанията, събора рѣши преди сичко да са избере единъ предсѣдатель и единъ писарь. За предсѣдатель са избра едногласно Негово Прѣосвященство Епископа Климентъ, който бѣ наедно съ Негово Високопрѣподобие Архимандрита Константина оставенъ отъ Н. В. Прѣосвященство за намѣстникъ въ засѣданията на събора; а за писарь са избра градския учителъ Даневъ.

Следъ това са прочете екзархийското писмо отъ 2 юлий № 79, въ което са излагаше задачата на събора въ 7 вѣпроса. При туй Н. Пр. епископа Климентъ изложи причините, по които събора не станжалъ на изискането врѣме споредъ екзархийското писмо, ни са отложило за сега.

Преди да са зачене да са разглежда 1ый вѣпросъ, станаха разисквания върху това какъ св. Екзархия разбира думите: основни училища и приготовителни училища. Видѣ са, че подъ думата приготовителни училища тя мисли по-горни училища отъ основните, приготвляющи за въ класовете на главните градски училища. При туй събора намѣри за нужно да я разясни още, кои основни училища са разумѣватъ отъ св. Екзархия. Видѣ са, че са разбираятъ и селските и градските. Споредъ това събора предвидѣ, че както въ установлението на программата, тѣжко и въ крайното приспособление ще са срѣщнатъ голѣми прѣчки, споредъ нееднаквостта на условията въ които са намиратъ селските и градски училища.

Върху първия вѣпросъ: «По кой начинъ и съ какви средства може да са распространятъ основни училища» следъ джлги разисквания събора най сѣтнѣ рѣши:

Като отварянето на едно училище въ нѣкое по голѣмо село, дѣто до сега нѣмало, зависи прѣимѣществено отъ добра та воля на селяните, нуждно е тѣзи воля да са подбужда чрѣзъ влиянието главно на духовенството и учителите. Въ случай ако това неспомага, добро е да са употреблява влиянието на митрополитъ и на съветите и като наложителна сила. — Построението на зданието училищно да става чрѣзъ

волна помошъ отъ всѣкакжъ видъ подароци и чрѣзъ работя-
нието на селянитѣ.

Малкитѣ села, сѫстоящи отъ 20-30 кѫщи, ако е възможно
да са сѫединяватъ по двѣ или по три въ отваряннето или под-
държането на едно училище; ако не е, то сѣко отъ тяхъ да
са подпомага отъ епархиалнитѣ или казалийскитѣ сѫвѣти.

Колкото за поддържването на отворенитѣ училища, сѫбора
рѣшава, щото 1) учителската заплата, която трѣба да е уста-
новена съ контрактъ отъ епарх. или казалийския сѫвѣтъ, да
са расхврля въ селото на кѫщи по сѫществуващий до сега
редъ, и да са плаща или въ пари или въ произведения; 2) да
са сѫбираят доброволни помощи отъ земни и други произведе-
ния; 3) да са направят притурки кѫмъ плащанията за вули
и при кръщенията; 4) да са засѣватъ, ако е възможно, общи
нивя; да са учредятъ доходи отъ общи недвижими имоти, ка-
то отъ кѫщи, дюкени, гори, ливади и т. н. За събиранietо на
сичкитѣ тѣзи срѣдства за поддържанието на училището ще са
грижи едно училищно настоятелство сѫставено отъ сел-
ския священикъ, отъ селския чорбаджия и отъ черковнитѣ
епитропи.

Второто засѣданie са рѣши да бѫде пакъ днесъ следъ два
часа вечеръта.

Русе, 27 октомврій 1874.

ДНЕВНИКЪ II.

Въ това засѣданie, слѣдъ като са прочете и подписа Іий
древникъ, пристѣни са кѫмъ разглеждането на 2ий вѣпросъ,
т. е. «Какъ е възможно да са улучши устроението на сѫщес-
ствуващите основни училища.»

Като прие, че този вѣпросъ са относи на вѣншината и вѣ-
трѣнината уредба на училишата, върху него сѫбора рѣши:

Училишата, веке направени на незгодни мѣста, ако не е
е възможно да са прѣмѣстѣ другадѣ, да са гледа, щото се-
лянитѣ да са подканватъ да имъ правятъ дюшемета джечени,
достаточно число прозорци, добри столове, черни таблици; при
туй училището да е топло, да му са прѣчиства вѣздуха, да има
широкъ дворъ и т. н.

Колкото за вѣтрѣнината уредба на училишата, сѫбора рѣ-
шава: учениците да са приематъ въ опредѣлено врѣме споредъ
нуждите на селото и на 2 срока (по 15 августъ и 1 ноемвр.).

Училищите да не бѫдатъ по малки отъ 6 години. Училищната година да почева отъ 15 авг. и да трае до 15 юни; а испитанията да са поченватъ отъ Гергьовъ-день. — Освѣнъ туй да има въ училището дисциплина, учениците да посещаватъ редовно училището и да не си излизатъ безъ врѣме.

Следъ туй ся разглежда Зия вѣпросъ: «*Какви мѣрки могатъ да са земжатъ, за да са поставятъ добри и способни учители и да са контролирватъ.*» Вѣрху него сѣбора рѣшава:

Никой учитель нещо са приема въ нѣкое училище нито пѣкъ ще са изважда, безъ знанието на епарх. или казалийския сѣвѣтъ. Сѣкий учитель, преди да са опредѣли за нѣкое училище, ще са испитва отъ градските учители при присъствието на единъ митрополитский намѣстникъ. Способния ще са снабдява сѫсъ свидѣтелство. Учителъ който носи свидѣтелство че е далъ испитъ предъ подобенъ учителски сѣвѣтъ, може да са приема и безъ испитъ. Отъ сегашните учители, които нѣматъ свидѣтелство, тѣй сѫщо ще са испитватъ. Неспособните, ако е вѣзмозможно, ще са замѣстватъ съ способни. Който при първия испитъ пропадне, да му ся дозволява да повтори испита си. Платата на учителя ще бѫде най малко 1200 гроша и храна.

Зашото е нуждно въ кратко врѣме да са снабдѣтъ училищата съ добри учители, сѣбора намира за добро да са предложи на казал. и епархиалните сѣвѣти да правятъ благодѣяния на способни селенчета отъ по добри основни училища, да се лѣдвватъ въ градските главни училища.

Понеже стана вече кѫсно, засѣданietо са прѣкрати съ рѣшение да стане утръ по 3 часа сутринта.

Русе, 27 октомври 1874.

ДНЕВНИКЪ III.

Следъ прочитанието и подписванието на Пий дневникъ; сѣбора разглежда контролиранietо, за което рѣши:

Зашото официаленъ инспекторъ да са установи е по разни причини невѣзмозожно *), то контролиранietо може да са из-

*) Види ся, почтениятъ учителски съборъ не е помислилъ, че както сѫ официални народните училища, тѣй могатъ тѣ да иматъ и официални инспектори. Нѣка почтените членове на тоя съборъ прочетятъ съ по голѣмо внимание законътъ за училищата на Отоманското царство, и ще се убѣдятъ, че сѫ погрѣшили като сѫ изрекли горнитѣ думи
(Бѣл. на Редак.)

вършва отъ митрополитските намѣстници съ уодобрѣнието на епарх. и казалийските сѫбѣти, които при забикалянието си по селата презъ годината, ще посетяватъ и училищата. При туй тѣ могатъ да бѫдатъ придружавани и отъ нѣкои отъ градеските учители. На края на годината, съки отъ градеските учители е долженъ да присъствува на испитанията въ опредѣлени села. Съѣдѣнията за сѫстоянието на училищата ще са даватъ на епархиалните и казалийски сѫбѣти.

Следъ туй ся разгледа и IVий вѣпросъ : «*Каква программа е наше прилична за нашите основни училища.*»

По причина, че за да ся турятъ въ по добъръ редъ основните училища, изисква са да има най напредъ добри учители, то прѣди да рѣши нѣщо за программите, сѫбора дава мнение, че би трѣбalo да са улучшатъ прѣдварително градеските главни училища. Именно нуждно е за сега градеските главни училища, при другото да са прѣподава поне педагогика и черковно цение.

А за самата программа сѫбора рѣшава :

Като отъ ученикъ, който е свѣршилъ едно основно училище, са изисква да бѫде грамотенъ, то е да знае да чете и да мисли свободно ; да знае да смята, да има кратки понятия отъ Законъ Божий, Бжл. История, География, Бжлгар. Грамматика ; При туй да знае черковно пѣнне и молитви, да са приематъ въ основните училища слѣдующите прѣдмети :

1. Четение и писание правилно, Чистописание и писмено свободно излагане на мислите.
2. Общи понятия отъ Бжлгарската Грамматика.
3. Общи понятия отъ Бжлгарската История.
4. Отъ Аритметиката 4-тѣ дѣйствия и именованните числа.
5. Кратки познания отъ География.
6. По Законъ Божий : молитви, св. история, катихизисъ, Тълкуване на недѣлнните евангелия и черковни пѣния.

Като са земе въ внимание че учениците по селата не посетяватъ презъ цяла година редовно училището, трѣбвало би, курса на основните училища да трае 5 години ; нѣ защото по този начинъ би са изисквало да бѫдатъ отдѣлнните 5, което е невъзможно да бѫде при иманието само на единъ учитель, то сѫбора рѣшава курса да трае само 4 години, и училищата да иматъ по 4 отгѣления.

Въ пѣрвото отдѣление ще са изучва :

Запознаване съ буквите, тѣхното начертание на главно върху таблици и плоча; съставление и прочитание на думи и писане на цифри до 10 наедно съ 2-тѣ първи дѣйствия.

Въ второто отдѣление ще са слѣдва:

Свободенъ прочитъ (и отъ молитви), писане по диктовка, смятане на умъ, писане на цифри до 100 и чистописане на плоча и хартия.

Въ третото ще са прѣподава:

Свободно четене съ разбирание на четението, преписъ на урока; Славянски прочитъ и молитви (молитвите на изустъ); Понятие изъ св. история (отъ В. Завѣтъ); Писане на числа до 1000 и 4-тѣхъ дѣйствия; Преготовление къмъ География безъ учебникъ нѣ съ карта:

Въ четвѣрто отдѣление ще са изучва:

Общи познания отъ Бѣлг. грамматика, бѣзъ учебникъ (логически разборъ и запознаване съ 10-тѣхъ части на рѣчта); Общи познания изъ Ежелг. История (главните сѫбития: Крумъ, Покръщаванието, Симеонъ, Самуилъ, Асеновци, паданието на Бѣлг. царство и възраждането на Бѣлг. народъ); Общи познания, отъ География (общи понятия, главните градища и отечественната география); Изъ Аритметиката повторение на 4-тѣхъ дѣйствия и именованните числа.— Новий Завѣтъ и кратъкъ Катехизисъ (Символа, изяснения на таинствата, 10-тѣхъ заповѣди и Отче нашъ); Писменни упражнения и Черковно пѣнне.

Идущето сѫбраніе са рѣши да бѫде днѣсъ въчеръ слѣдъ 12 часа.

Русе 28 Октом. 1874.

ДНЕВНИКЪ IV.

Слѣдъ прочитанието и подписването на III-ий дневникъ, сѫбора зе да разглежда 5-ия въпросъ: «*Какъ учебници могатъ най сполучливо да са введжатъ въ основните училища*» и рѣши слѣдующето:

Въ I-то отдѣление да са введе като учебникъ само буквата или Благоевъ или Момчиловъ.

Въ II-то отдѣление за прочитание Началенъ прочитъ отъ Момчилова или първа четеница отъ Цанова.

Въ III-то отдѣление: Икономова Читанка безъ грамматически разборъ, Часословъ, Св. История Соколовъ прѣводъ отъ Манчева) или кратката св. История отъ Момчилова; География

или отъ Михайловски (издадена отъ II/градското Читалище) или кратката отъ Момчилова.

Въ IV-то отдѣление: Бълг. История отъ Манчева (второ изданіе); за бълг. язикъ за първото 6-мѣсечие Икономовата читанка съ грамматически и логически разборъ, а въ второто спорѣдъ Момчиловата грамматика.

При разглѣжданието на учебниците ся появи тѣй сѫщо вѣпросъ коя метода трѣба да са введе въ основ. училища, когато звучната спорѣдъ липсуванietо на учители не може да са введе веякадѣ. Слѣдѣ кратко разсѫждание са даде пакъ на мисалъта, че трѣбва по-напрѣдъ да са улучшатъ градските главни училища, за да излизатъ отъ тѣхъ учители вѣщи въ тѣзи метода.

Утрѣшното сѫбрание са рѣши да стане по 3 часа сутринната.
Русе, 28 Октом. 1874.

ДНЕВНИКЪ V.

Слѣдъ прочитанието и подписванието на четвѣртий дневникъ, сѫбира прѣстѣпи кѫмъ разглѣжданието на шестий и седмий вѣпросъ, относящи ся до уредбата и установлението на программата въ приготовителните училища.

Върху тѣхъ сѫбира рѣши:

Понеже за да са нарѣдатъ приготовителните училища, изисквало би ся прѣдварително да са знае цѣльта и программата на главните градски училища, което при задаванието на вѣпросътъ не са е зело въ внимание; сѫбира видѣ за згодно да не даде никакво рѣшенie върху послѣдните два важни вѣпроси.

Слѣдъ това сѫбира рѣши да поднесе на Негово Високопрѣосвященство изложenia на сичките му засѣданія, съ умоленіе да ги сѫобщи дѣто трѣбва.

При свѣршванietо ся исказа желание да са поискано дозволение отъ Н. В. Прѣосвященство да са придружи при дневниците копие отъ словото съ което Негово Високопрѣосвященство отвори засѣданіята.

Русе 29 Октом. 1874.

Браницкий Климентъ
В. Нейчовъ
Илія Д. Шиваровъ
К. Котинчевъ
Н. М. Чоповъ
П. А. Черновъ

П. Д. Бояджиевъ
С. Д. Вѣженовъ
Д. Енчевъ
И. Даневъ
Ив. Христофоровъ
Л. П. Ивановъ

Н. К. Бълканский
П. С. Вълнаровъ
Т. А. Черновъ
Ив. Т. Златовъ
Р. Г. Маліевъ
Христо Юрдановъ.

П. Кипровски
Т. А. Кърджиевъ
Ю. С. Джюмалиевъ
Хр. Хадж. Н. Баевъ
Г. А. Кърджиевъ

Н. П. Г. Григорий съдружява горното изложение съсъолнитѣ редове, които отправя до Н. Блаж. Екзархътѣ и които трѣбува да се зематъ у внимание:

« Като имаме честта да Ви представиме това, що е изработилъ съборътъ на нашите учители, ние считаме за нужно да подложимъ на Вашето внимание слѣдующето :

« Още въ първото си засѣдание (Дневникъ I) Съборътъ срѣшналъ затруднение въ опредѣлението на основнитѣ училища. Водимъ, вижда се, буквально отъ писмото на Ваше Блаоженство, съборътъ, ако и да предвиждалъ, че ще срѣшне голѣми мѫчинотии въ разискванията си и въ рѣшенията си, но не си е позволилъ да направи нѣкое различие между основнитѣ училища, а ги е смяталъ да бѫдатъ всички еднакви и по селата и по градищата. Ние мислим, че това не е до тамъ практично понеже градищата иматъ възможность да турнатъ въ дѣйствие всѣко добро и положително рѣшение относително основнитѣ училища, тогавъ когато селата нѣматъ тази възможност. Така сѫщо срѣдствата въ по-голѣмитѣ села сѫ други, а въ по-малкитѣ други. Слѣдователно, като съборътъ е смятиалъ всички еднакви, и съобразно съ това е опредѣлилъ дѣлата и программата имъ, твърдѣ е възможно въ много села да не се осѫществи това по нѣмание на срѣдства. Въобще, очевидно е, че градските основни училища винаги иматъ по-вече задатъци за надлеженъ успѣхъ, отъ колкото селските. По тази причина ние сме на мнѣние, че по-добре било би, ако се раздѣляха училищата ни на три категории: Градски основни училища, Основни училища въ голѣмитѣ села и основни училища въ малкитѣ села. Съгласно съ това да имъ бѫде различна и програмата. Основнитѣ училища въ малкитѣ села да иматъ курсъ отъ три години и цѣлта имъ да не е друга, освѣнъ да научятъ дѣтето свободно да чете и колко-годѣ правилно да пише и да смята. Основнитѣ училища въ голѣмитѣ села да иматъ курсъ отъ четри години и програмата имъ да е такава каквато е из-

работена отъ съборътъ въобще за основните училища. Градски-
тъ основни да иматъ курсъ отъ петъ години и програмата имъ
да бѫде по-обширна. За да има връзка между тѣзи три кате-
гории основни училища, трѣба програмите имъ да сѫ тѣй на-
редени, щото ученикътъ, който свърши училище въ едно малко
село, да може да постъпва въ четвъртото отдѣление на учили-
щето въ голѣмитѣ села, а който свърше едно отъ посъдѣнитѣ
тѣзи училища, да може да постъпва въ петото отдѣление на
градските основни училища. По този начинъ раздѣлени учили-
щата би могли по-добре да се наредятъ, понеже това било би
съгласно и съ срѣдствата на всѣко нѣщо.

« Друго, за което съборътъ на учителите, вижда се, не се
е счелъ компетентенъ да даде мнѣнието си, това е начинътъ,
по който да се направи така щото селските учители да бѫдатъ
свободни отъ длѣжността на *селски писаръ*. Почти по всичките
села у насъ на учителите лѣжи и тая длѣжностъ, така щото
всѣки учителъ е принуденъ по-вечето време презъ годината да
ходи по нивата и да писва *споли* и други произведения. Това,
ако и да става по-вечето лѣте, когато дѣцата по селата не
посѣщаватъ училищата, но се повтаря и зимѣ при всѣка селска
работка. А туй много бѣрка на добриятъ вървежъ на училища-
та по селата. Понеже това става отъ нужда, че селените нѣ-
матъ срѣдства да поддѣржватъ и особенъ писаръ; и — слѣдо-
вателно, поне за сега ижно било би да се измѣни, за да се у-
мали ценѣ злото, трѣба да се постанови, щото селените во вре-
ме на учебните часове да не беспокоятъ учителя.

« Тѣзи сѫ, Ваше Блаженство, бѣлѣжкитѣ, съ които счетох-
ме за нужно да придружимъ актовете на учителския съборъ
и да подложимъ на вниманието на Св. наша Екзархия.

« Като препоръчваме себе си на Вашите Св. молитви, оста-
ваме

1-й Ноемврия 1874,

на Ваше Блаженство

во Христъ братъ

Русчукъ.

† *Доростоло-Червенский Григорий.*

Начинъ по който ся прѣдава въ основното Копривщенско Училище.

(Продължение отъ 21-й брой.)

Съставленіе отъ буквыти рѣчи.

Като опознайтъ дѣцата добре всичкыти букви, учителя ще да почне да обучава учениците си въ слогяваніе или съставленіе отъ буквыти рѣчи и то ето по кой начинъ.

Учителя зима една буква и като попита учениците познаватъ лія оставя юж на единъ дѣсчицъ, нарочно направена за това на черниятъ дѣскъ. На пр. учителя ще покаже на учениците буквъ къ, и ще ги попита: какъ казвать тѣзи букви? учениците отговарятъ: къ.

Учителъ ще земе сѫщо и буквата о, послѣ и лъ и ще ги тури на рядъ на дѣсчицъ. Послѣ учителя ще да попита учениците що стана отъ трите букви: къ, о, и лъ?

Често ся случва, че учениците не могатъ отъ пръвъ пътъ да срѣчатъ речта, въ такъвъ случаѣ учителя ще да имъ помогне. Така напр. сричката: «кол». Учителя ще да каже на учениците полегка, отдељно, буквыти въ речта, къ, о, лъ, и ще накара учениците да кажутъ и тый да срѣчатъ като него речта кол, и послѣ побѣрже до като сполучатъ да срѣчатъ отъ еднажъ речта кол.

Послѣ това учителя ще размѣстя буквите въ речта кол, и ще да ги сричатъ учениците както казахмы по горѣ.

Като каже учителя еще нѣколко рѣчи по горниятъ начинъ на учениците си ще да вика отдељно всякой единъ ученикъ да съставлява отъ буквите речи; напр.

Учителъ. Ела ты Иванчо да ми напишешъ отъ буквыти речь т-о-п. Знаешъ ли какви букви иска за да стане речта т-о-о-п-п?

Ученикъ. иска тъ.

— Намѣри буквата тъ и я тури на дѣсчицъ при черниятъ дѣскъ.

— Тури буквата тъ на дълчицкото.
— Е, кажи ми що иска още за да стане речта
т-о-о-о-и.

— Иска о.

— Тури сега буквата о при букважт тъ отъ дес-
нож стъриж.

Ученикътъ тури буквата о при тъ.

— Кажи ми сега що стана отъ тыя двѣ букви?

— Стана то.

— Що иска още за да стане т-о-и-и?

— Иска и.

— Тури и буквата и при букважт о, и ми кажи
що стана отъ трите букви т-о-и.

— Стана тои.

— Отъ колко букви е речта тои?

— Отъ три букви.

— Кажи ги кои сѫ?

— Т, о, и и.

— Кажи ми сега, коя буква ся намира отъ десно,
коя отъ лѣво и коя въ срѣдажт?

— Отъ десно ся намира и, отъ лѣво тъ, и въ
срѣдажт о.

— Отмахни сега, букважта тъ, и ми кажи що ста-
на съ двѣтѣ букви о и и?

— Стана ои.

— Прѣмѣсти букваж и отъ лѣваж стъриж и ми
кажи що стана?

— Стана по.

— Тури сега букваж тъ отъ дѣснож стъриж и ми
кажи що стана?

По тоя начинъ свръзванието на буквите ще ся
продлѣжи до тогава, до като учениците навикнатъ да
съставляватъ отъ буквите каквато речь имъ каже у-
чителя.

Слѣдъ това слѣдва:

*Обучение въ първоначално четене и свръзвание букви
въ писаніе*

Като ся пригответъ дѣцата по горѣпомѣнатый на-
чинъ, пристъпва ся камъ първоначално обучение въ че-

тенie. За първоначалното както и по нататъшното четене въ нашето основно училище прѣди три години сѫ употребени бащинътъ язици на Г-на Манчева. Зъ първоначалното четене е употребена, първата книжка Ба-
нинъ Язикъ и то ето по кой начинъ.

Учителя ще накара иѣкое отъ по силнитѣ дѣца да прочете отъ начало печатанитѣ речи. Дѣтето ще да чете високо и по иѣго ще слѣдватъ да четятъ всичкытѣ дѣца. Послѣ учителя ще разкаже на дѣцата значенietо на всяка една дума отдельно. Напр. речь: каша. Учителя ще каже на дѣцата, що е каша, и послѣ ще гы пи-
та да му разкажатъ какъ ся прави кашата и пр.

Сѫщо отъ първажъ книжкѣ учителя ще да обу-
чава дѣцата да пишать, рѣкописнитѣ думи въ всяки урокъ. Тука учителя не ще да гляда до толко съ красно-
писанietо на дѣцата, отъ колкото като искать да пишать иѣкоіж речь да не си вдигать рѣката на всяка буква.

Рисуванie въ нашето основно училище ся непрѣ-
дава и то защото учителя не може да намѣри свѣбод-
но врѣмѧ за това понеже ученицитѣ за двама учителѣ
за сега надминуватъ 150 душъ. (Слѣдва).

ВАЖНО ИЗВѢСТИЕ.

Въ писмото, отправено отъ Нег. Преосвещенство Пловдивскиятъ митрополитъ до учителитѣ отъ епархията му, и помѣстено въ 21 брой на листътъ ни, станала една погрѣшка, която не е причинена отъ другого освѣнъ отъ коректорътъ. Като прегледахми рѣкописътѣ отъ който се нареди това писмо, намѣрихми, че намѣсто божество, което е напечатано на страница 335 редъ 2 отъ долу, тамъ виждаме божественно учрѣждение.

Редакцията до толко съ повече съжалъва тая по-
грѣшка, защото тя даде случай на иѣкои да злословятъ
противъ Св.-Пловдивски, и ето защо иска извинение
както отъ Н. Преосвещенство Св.-Пловдивски, тѣй и отъ
читателитѣ.

Редакцията.

ИГИЕНА

или

КАКЪ ДА СА ВАРДИ ЗДРАВИЕТО И РАБОТНАТА СИЛА
МЕЖДУ НАРОДА,

отъ

Карла Реклама.

Въ новите времена между другите науки, които същ придобили право на гражданство, безспорно принадлежи и науката за здравието «Игнената». Тя като обема токо-речи всичко, що са допира до човека, като начене отъ раждането дори до самата му смърть, разглежда условията, които го обикалятъ и действуватъ отгорѣ му тѣй или инакъ: показва какъ трѣбва да ся постъпва въ всичките възрасти за да са уварди както работната сила, тѣй и здравието. А кому не е мило здравието, кой не ще да не болѣе? Може да речемъ сѣки. Като е тѣй, не трѣбва ли всѣки да знае какъ да варди туй, което му е тѣй мило и драго? Съ тѣзи въпроси сѣки може да ся чита и отговора на-далѝ си може да лесно, както ся показва испърво. Да земемъ напр. въпроса за здравието. Що е здравие? Колкото и да е на видъ прости отговорътъ, както рѣкохме, още отъ башата на медицината — Иппократа —, той е зель да са рѣшава, и ако речемъ да изброимъ сичко, що ся е писало за него въ различни времена до насъ, ще каже да напишемъ цѣли томове — ще речемъ на късо само, че съвременната медицина тѣй отговаря на туй питаніе: задружната работа на цѣлъ редъ различни механизми и химизми, които вкупъ съставятъ чеъщия организъмъ, при известни условия съставя здравие, при други, кога същ тѣ побъркатъ — болѣсть. Обяснението на видъ е твърдѣ просто; но на-далѝ ще са намѣри единъ учень докторъ, който го би изяснилъ въ сичките му тѣнкости. При всичко това, условията за здравието, споредъ голѣмото развитие на естествените науки, приложението на които къмъ човека въ тѣсенъ смыслъ е науката за здравието, същ са до толко разясни-

ли, щото не е далечъ времето, когато хората по възолята си, тъй да речемъ, ще култивиратъ потомството си съ каквito искатъ качества.

За примѣръ на това не трѣбва да ходимъ далалечъ. Комуто са е случвало да са запознай отъ близо съѣзъ нѣкой образованъ членъ отъ образованитѣ европейски и нации е забѣлѣжилъ, каква енергия, предприемчивосттъ и умъ изказватъ тѣ въ сичкитѣ си работи; какъ тѣ могатъ да са измѣкнатъ и излѣзватъ живи и здрави при трудни жизненни обстоятелствтва, при които Българинътъ отколѣ би погиналъ. И ако са е поразмислилъ за причинитѣ на това, то трѣбва да му е дошло на ууумъ, че тѣ физически, умствено и нравствено са въспишитавъ като хората, а ние си живѣйме като добичета, а, та за туй и такава честь ни подобава.

Разбира са, човѣкъ като види доброто у другуугитѣ, желай да са въсползува и той отъ него, та за товаа са и мѫчи да присвои способитѣ, съ които са достига тт туй добро и щомъ са въсползува малко отъ туй добро, тажелае да го предаде и на близнитѣ си: комуто може. За да спомогнемъ да са достигнатъ горнитѣ качества на свободния и здравъ човѣкъ и да са придобиятѣ и отъ нашия народъ, ние преведохме книгата на К. НРЕклама за увардванietо на здравието и работната сила между народа.

Ние сме далечъ отъ мисълта да хвалимъ и разхвалваме тази книга; като сѣко чељшко произведенние и тя не е цѣло съвършенство, но до толкозъ удовъзвлтворява съвременнитѣ искания по Игнената, щото е преведена на нѣколко язици и по нѣколко пѫти, таа и намъ до колкото ни дойде отрѣжи, ние са старахме да прѣдадемъ мислитѣ просто и ясно, до колкото е възможно туй съ нашия голъ язикъ. Нѣ, за туй остаава да сѣди критиката. Тази книга ще излѣзе отъ 30—335 печ. коли на гол. 8-на, съ много фигури въ текста. А защото за такава книга са иска доста капиталъ, ниние са обрѣщаме къмъ нашите любители на просвѣщението и читатели на добри и полезни книги, да благонизволятъ да са подпишатъ спомоществуватели за нейното издание.

За спомоществователите цѣната опрѣдѣлихме по гр. 25.—, а за всички други по гр. 30.—; Книгопродавците и Читалищата, които зематъ не по малко отъ 100 книги, приематъ 10 % отстъпка. Спомоществованията са приематъ у Виена при г-да Йанко С. Ковачевъ и С-ie, които благоизволихъ да приематъ трудътъ и разноситъ за напечатванието на книгата.

Киевъ, Септ. 1874.

Дрд Д. Молловъ.

ИЗВѢСТИЕ.

За да може редовно да слѣдува изданието на «Читалище» за петата година, администрацията на това списание моли учтиво спомоществувателите му да си внесатъ по скоро остатъкътъ отъ спомоществуванието си за четвъртата година, която се свършва съ 24-тиятъ брой. Тоя остатъкъ се намира:

У Руссе	гр.	1,040
“ Търново	“	800
“ Чирпанъ	“	720
“ Желѣзникъ	“	680
“ Плевенъ	“	560
“ Прилепъ	“	560
“ Габрово	“	520
“ Пловдивъ (Манчовъ)	“	485
“ Рѣхово	“	480
“ Х. Пазарджикъ	“	480
“ София	“	480
“ Ямболъ	“	480
“ Котелъ	“	320
“ Кюстендиль	“	240
“ Едрене	“	200
“ Ломъ	“	160
“ Видинъ	“	160
“ Сливенъ	“	160
“ Гор. Рѣховица	“	80
“ Дупница	“	80
“ Карлово	“	80
“ Варна	“	80

